

13. ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΜΕΝΟΣ

Εδάφιο μνήμης: «Ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή.» Λουκάς 24/κδ' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γεν. 3/γ' 1-6, Λουκά 22/κβ' 39-46, Β' Κορ. 13/ιγ' 8, Λουκά 22/κβ' 53, Ματθ. 12/ιβ' 30, Α' Κορ. 15/ιε' 14.

Από παιδί ο Ιησούς ήξερε ότι η αποστολή Του εδώ στη γη ήταν να εκπληρώσει το θέλημα του Πατέρα (Λουκά 2/β' 41-50). Δίδασκε, θεράπευε, και διακονούσε, υπακούοντας τον Πατέρα. Μετά το Κυριακό Δείπνο είχε φθάσει ο καιρός να προχωρήσει μόνος, να επικυρώσει το θέλημα του Θεού, να Τον προδώσουν και να Τον απαρνηθούν, να δοκιμαστεί και να σταυρωθεί, να αναστηθεί νικητής επί του θανάτου.

Ο Ιησούς γνώριζε καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής Του, ότι ο Σταυρός ήταν αναπόφευκτος γι' Αυτόν. Πολλές φορές στα Ευαγγέλια ο όρος «πρέπει» χρησιμοποιείται για τις θλίψεις και τον θάνατο του Ιησού (Λουκά 17/ιζ' 25, 22/κβ' 37, 24/κδ' 7, Ματθ. 16/ις' 21, Μάρκο 8/η' 31, 9/θ' 12, Ιωάν. 3/γ' 14). Πρέπει να πάει στην Ιερουσαλήμ. Πρέπει να υποφέρει. Πρέπει να Τον απορρίψουν. Πρέπει να υψωθεί, κτλ. Τίποτα δεν θα απέτρεπε τον Υιό του Θεού από το να υποστεί τον Γολγοθά. Απέρριψε κάθε πρόταση του Σατανά (Ματθ. 16/ις' 22,23) να αφήσει τον σταυρό. Ήταν αποφασισμένος «να υπάγη... να πάθη... να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή» (εδ. 21). Για τον Ιησού, ο δρόμος προς το σταυρό ήταν χαραγμένος (Λουκά 24/κδ' 25,26,46) «το μυστήριο το οποίον ήτο αποκεκρυμμένον από των αιώνων και από των γενεών, τώρα δε εφανερώθη εις τους αγίους αυτού» (Κολ. 1/α' 26).

ΓΕΘΣΘΗΜΑΝΗ: Η ΤΡΟΜΕΡΗ ΜΑΧΗ

Στην αρχή, ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα και τους τοποθέτησε σε έναν όμορφο κήπο που είχε όλα όσα χρειάζονταν για να ζήσουν και να είναι ευτυχισμένοι. Σύντομα όμως, συνέβη κάτι το ασυνήθιστο: Εμφανίστηκε ο Σατανάς (Γεν. 3/γ'). Πείραξε το πρώτο ζευγάρι μεταφέροντας στη γη τη Μεγάλη Διαμάχη μεταξύ του καλού και του κακού, μεταξύ του Θεού και του Σατανά. Τώρα, στον καιρό του Θεού, ένας άλλος κήπος (Λουκά 22/κβ' 39-46) γίνεται το πεδίο μάχης μεταξύ της αλήθειας και του ψέματος, της δικαιοσύνης και της αμαρτίας, του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων και του στόχου του Σατανά για την καταστροφή της ανθρωπότητας.

Στην Εδέμ, ο κόσμος καταδικάστηκε να καταστραφεί από την αμαρτία, ενώ στη Γεθσθημανή ήρθε η διαβεβαίωση της τελικής νίκης του κόσμου. Στην Εδέμ είχαμε τον τραγικό θρίαμβο του εγώ ενάντια στον Θεό, ενώ στη Γεθσθημανή είχαμε την πλήρη υποταγή του εγώ στον Θεό και την νίκη επί της αμαρτίας.

Συγκρίνετε τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην Εδέμ (Γέν. 3/γ' 1-6) με ό,τι συνέβη στη Γεθσθημανή (Λουκά 22/κβ' 39-46). Ποια ήταν η μεγάλη διαφορά των όσων συνέβησαν;

.....
.....
Στη Γεθσθημανή βλέπουμε δύο σημαντικά πράγματα: πρώτον την προσπάθεια του Σατανά να απομακρύνει τον Ιησού από την αποστολή Του και τον σκοπό του Θεού, και δεύτερον έχουμε το καλύτερο παράδειγμα πλήρους υποταγής στη δύναμη του Θεού για την εκπλήρωση του θελήματος και σκοπού Του. Στη Γεθσθημανή βλέπουμε ότι όσο δυνατή κι αν είναι η μάχη όσο αδύναμο κι αν είναι το εγώ, η νίκη είναι βέβαιη για εκείνους που έχουν βιώσει τη δύναμη της προσευχής. Όπως ο Ιησούς προσευχήθηκε, «πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη» (Λουκά 22/κβ' 42).

Όλες οι δυνάμεις του Σατανά στράφηκαν εναντίον του Ιησού, και οι μαθητές που τόσο αγαπούσε αγνοούσαν τη θλίψη Του. Σταγόνες αίματος έπεφταν από το μέτωπό Του, το φιλί του προδότη πλησίαζε, ενώ οι ιερείς με τους φύλακες του ναού ήταν έτοιμοι να χτυπήσουν. Ωστόσο, ο Ιησούς μας έδειξε ότι με την προσευχή και την υποταγή στο θέλημα του Θεού θα δώσει δύναμη στην ψυχή για να αντέξει τα βάρη της ζωής.

ΣΚΕΨΗ: Την επόμενη φορά που θα έρθετε σε πειρασμό, τι μπορείτε να κάνετε για να έχετε την εμπειρία του Ιησού στη Γεθσθημανή και όχι των πρωτόπλαστων στο κήπο της Εδέμ; Τι είναι εκείνο που κάνει τη διαφορά;

Δευτέρα 22 Ιουνίου

ΙΟΥΔΑΣ

«Εισήλθε δε ο Σατανάς εις τον Ιούδαν τον επονομαζόμενον Ισκαριώτη, όντα εκ του αριθμού των δώδεκα» (Λουκά 22/κβ' 3). Αναμφίβολα, ο Σατανάς εργάστηκε σκληρά σε όλους τους μαθητές. Γιατί όμως ο Ιούδας, σε αντίθεση με τους άλλους μαθητές, έπεσε;

.....

Ο Λουκάς αναφέρει ότι ο Ιησούς προσευχήθηκε όλη τη νύχτα στο βουνό προτού εκλέξει τους μαθητές Του (Λουκά 6/ς' 12-16). Ο Ιησούς πίστευε ότι οι δώδεκα μαθητές ήταν ένα δώρο του Θεού σ' Αυτόν (Ιωάν. 17/ιζ' 6-9). Ο Ιούδας ήταν πράγματι απάντηση προσευχής; Πώς κατανοούμε αυτό που συνέβη, πέρα από το γεγονός ότι η προδοσία και η αποστασία του Ιούδα ήταν ένας σκοπός του Θεού που έπρεπε να εκπληρωθεί; (Δείτε Β' Κορ. 13/ιγ' 8). Ο Ιούδας είχε τόσες προοπτικές που θα μπορούσε να είναι ένας άλλος Παύλος, ωστόσο, επέλεξε την αντίθετη κατεύθυνση. Αντί να είχε μία εμπειρία ανάλογη της Γεθθημανή είχε μία πτώση αντίστοιχη της Εδέμ.

«Είχε υποθάψει το πονηρό πνεύμα της φιλαργυρίας, μέχρι που αυτό έγινε η κινητήρια δύναμη της ζωής του. Η αγάπη για τον μαμμωνά υποσκέλισε την αγάπη του για το Χριστό.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 686. Όταν ο Ιησούς τάισε 5000 ανθρώπους με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια (Λουκά 9/θ' 10-17), ο Ιούδας ήταν ο πρώτος που εντόπισε την πολιτική αξία του θαύματος και «έθεσε σε ενέργεια το σχέδιο να πάρουν το Χριστό με τη βία και να Τον στέψουν βασιλιά.» Αλλά ο Ιησούς σταμάτησε αυτήν την προσπάθεια, και ο Ιούδας απογοητεύθηκε: «Οι ελπίδες του ήταν μεγάλες. Η απογοήτευσή του ήταν πικρή.» σ. 689. Προφανώς και ο Ιούδας, όπως και οι άλλοι μαθητές, πίστευε ότι ο Ιησούς θα χρησιμοποιούσε τις εκπληκτικές δυνάμεις Του για να ιδρύσει μία επίγεια βασιλεία στην οποία ήθελε να έχει μέρος. Πόσο τραγικό: η επιθυμία του για μία θέση στην προσωρινή βασιλεία που ποτέ δεν ήρθε, του στοιχίισε τη θέση του στην αιώνια βασιλεία που θα έρθει. Όταν η αφοσιωμένη μαθήτρια του Ιησού άλειψε τα πόδια Του με ακριβό άρωμα, ο Ιούδας κατέκρινε την πράξη ως οικονομική σπατάλη (Ιωάν. 12/ιβ' 1-8). Το μόνο που μπορούσε να δει ο Ιούδας ήταν τα χρήματα και η αγάπη του για αυτά επισκίασε την αγάπη του για τον Ιησού. Η εμμονή του με τα χρήματα και την εξουσία τον έκανε να κοστολογήσει ακόμη το ανεκτίμητο δώρο του Ουρανού (Ματθ. 26/κς' 15). Από εκεί και ύστερα «εισήλθε δε ο Σατανάς εις τον Ιούδαν» (Λουκά 22/κβ' 3). Και ο Ιούδας χάθηκε.

ΣΚΕΨΗ: Η θέση, η εξουσία και τα χρήματα, από μόνα τους δεν είναι κάτι το κακό. Το πρόβλημα ξεκινάει όταν επισκιάζουν την πιστότητά μας στον Θεό. Γιατί είναι σημαντικό να προσέχουμε ώστε να μην αυταπατηθούμε όπως ο Ιούδας;

Τρίτη 23 Ιουνίου

ΜΑΖΙ ΤΟΥ Ή ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ

Εκτός από όλα τα άλλα, ο Σταυρός χωρίζει τους πιστούς από τους άπιστους, την προδοσία από την αποδοχή, την αιώνια ζωή από τον θάνατο. Δεν υπάρχει ενδιάμεσο έδαφος για κανέναν όσον αφορά το Σταυρό. Στο τέλος, θα είμαστε είτε στη μία πλευρά, είτε στην άλλη.

«Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού» (Ματθ. 12/ιβ' 30). Έντονα τα λόγια του Ιησού, αλλά είναι η αλήθεια για το τι συμβαίνει με όσους εμπλέκονται στη Μεγάλη Διαμάχη μεταξύ Χριστού και Σατανά. Ή είμαστε με τον Ιησού ή με τον Σατανά.

Πώς σχετίζονταν οι παρακάτω άνθρωποι με τον Ιησού, και τι μπορούμε να διδαχθούμε από τα παραδείγματά τους που θα μας βοηθήσουν στην προσωπική μας σχέση με τον Θεό και τη σχέση μας με το Σταυρό;

Το Συνέδριο (Λουκά 22/κβ' 53). Τι λάθη έκαναν, γιατί τα έκαναν, και πώς μπορούμε να προφυλαχθούμε από αυτήν τη συμπεριφορά όσον αφορά το πώς έβλεπαν τον Ιησού;

.....

.....

Ο Πιλάτος (Λουκά 23/κγ' 1-7, 13-25). Τι έκανε τον Πιλάτο να πει, «ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν αυτώ» (Ιωάν. 19/ιθ' 4) και την ίδια στιγμή να Τον καταδικάσει σε θάνατο; Τι μπορούμε να διδαχθούμε από το λάθος του να μην κάνει αυτό που πίστευε ότι ήταν το σωστό;

.....

.....

Ο Ηρώδης (Λουκά 23/κγ' 6-12). Ποιο ήταν το μεγάλο του λάθος και τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτό;

.....

.....

Οι δύο ληστές (Λουκά 23/κγ' 39-43). Δύο αμαρτωλοί κοιτάζουν τον ίδιο σταυρό και έχουν διαφορετικές αντιδράσεις. Πώς αυτή η σκηνή δείχνει ότι στο θέμα της σωτηρίας ή θα είμαστε στη μία πλευρά ή στην άλλη;

.....

.....

.....

ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ

Νωρίς την Κυριακή, οι γυναίκες πήγαν στον τάφο με σκοπό να ολοκληρώσουν την τελετή της ταφής. Παρότι είχαν περάσει πολύ καιρό μαζί με τον Ιησού, δεν είχαν καταλάβει τι επρόκειτο να συμβεί. Σίγουρα, δεν περίμεναν να δουν έναν κενό τάφο ή να ακούσουν από ουράνιους αγγελιοφόρους ότι: «Δεν είναι εδώ, αλλ' ανέστη» (Λουκά 24/κδ' 6).

Στα πρώτα κεφάλαια των Πράξεων υπάρχουν τουλάχιστον οκτώ αναφορές στην ανάσταση του Ιησού. Πράξ. 1/α' 22, 2/β' 14-36, 3/γ' 14,15, 4/δ' 1,2,10,12,33, 5/ε' 30-32. Γιατί η ανάσταση του Ιησού είχε καίρια θέση στο κήρυγμα των αποστόλων και ήταν ιδιαίτερα σημαντική για την πίστη της πρώτης εκκλησίας; Γιατί εξακολουθεί να είναι σημαντική και για μας σήμερα;

.....

.....

.....

Οι γυναίκες ήταν οι πρώτοι μάρτυρες της ανάστασης του Ιησού. Έτρεξαν να πουν τα καλά νέα και στους υπόλοιπους μαθητές, αλλά κανείς δεν τις πίστεψε (Λουκά 24/κδ' 11). Για την ακρίβεια, οι απόστολοι απέρριψαν το σπουδαιότερο γεγονός στην ιστορία της απολύτρωσης γιατί το θεώρησαν «φλυαρία» των γυναικών (εδ. 10,11). Σύντομα όμως θα έβλεπαν το λάθος τους. Η ανάσταση του Χριστού είναι βασική στο απολυτρωτικό σχέδιο του Θεού και στην Χριστιανική πίστη και ύπαρξη. Ο απόστολος Παύλος το λέει ξεκάθαρα: «Και αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον άρα είναι το κήρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας» (Α' Κορ. 15/ιε' 14). Το κήρυγμά μας θα είναι μάταιο επειδή μόνο στην ανάσταση του Χριστού μπορούμε να βρούμε την ελπίδα. Χωρίς αυτήν την ελπίδα η ζωή μας τελειώνει τόσο εδώ όσο και στην αιωνιότητα. Η ζωή του Χριστού δεν τελείωσε στον τάφο, και η υπόσχεση που μας δίνεται, είναι ότι και η δική μας ζωή δεν θα τελειώσει στον τάφο.

«Εάν ο Χριστός δεν ανασταίνόταν από τους νεκρούς, το μακροχρόνιο απολυτρωτικό σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων θα τελείωνε στον τάφο. Εάν η ανάσταση του Χριστού δεν ήταν πραγματική, τότε δεν θα μπορούσαμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Θεός είναι ο ζωντανός Θεός, γιατί ο θάνατος θα είχε τον τελευταίο λόγο. Η πίστη θα ήταν μάταιη επειδή το αντικείμενο της πίστης μας δεν θα ήταν ο Κύριος της ζωής. Η Χριστιανική πίστη θα ήταν φυλακισμένη στον τάφο μαζί με την μεγαλύτερη φανέρωση του Θεού, τον Χριστό – όλα αυτά εάν ο Χριστός ήταν νεκρός.» George Eldon Ladd, A Theology of the New Testament, σ. 318.

Πέμπτη 25 Ιουνίου

«ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΩΣΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ»

Διαβάστε Λουκά 24/κδ' 13-49 όπου αναφέρονται τα γεγονότα που ακολούθησαν την ανάσταση του Χριστού. Στις διάφορες συναντήσεις που είχε, πώς προσπαθεί ο Ιησούς να βοηθήσει τους ανθρώπους να καταλάβουν το τι Του είχε συμβεί, και γιατί αυτό εξακολουθεί να είναι σημαντικό και στη δική μας μαρτυρία;

.....

.....

Η ανάσταση του Ιησού παρέχει αρκετές ενδείξεις για τη Μεσσιανική υπόσταση του Ιησού. Αφού Τον χτύπησαν – Τον βασάνισαν, Τον σταύρωσαν και Τον λόγχισαν, ο Ιησούς τοποθετήθηκε σε ένα μνήμα. Ακόμη κι αν επιβίωσε, όπως ορισμένοι ισχυρίζονται, μετά τη σταύρωση και την ταφή Του, ο αιματοβαμμένος και αδύναμος Ιησούς που με κάποιο τρόπο βγήκε από τον τάφο, δεν θα ήταν στη σκέψη κανενός ως ο θριαμβευτής Μεσσίας.

Ο Ιησούς όμως ήταν ζωντανός και μάλιστα αρκετά δυνατός για να περπατήσει μαζί με τους δύο μαθητές στο δρόμο προς Εμμαούς. Και προτού τους φανερωθεί, έστρεψε την προσοχή τους στα Γραπτά, δίνοντάς τους μία βιβλική θεμελίωση της πίστης τους σ' Αυτόν.

Όταν εμφανίστηκε στους μαθητές, τους έδειξε τα σημάδια στη σάρκα Του, και έφαγε μαζί τους και επίσης έστρεψε την προσοχή τους στο Λόγο του Θεού: «Και είπε προς αυτούς ότι ούτως είναι γεγραμμένον και ούτως έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών τη τρίτη ημέρα, και να κηρυχθή εν τω ονόματι αυτού μετάνοια και άφεσις αμαρτιών εις πάντα τα έθνη, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων» (Λουκά 24/κδ' 46-48). Εδώ, ο ολοζώντανος Ιησούς δεν στρέφει απλώς την προσοχή τους στα Γραπτά αλλά τα χρησιμοποιεί για να τους βοηθήσει να καταλάβουν ακριβώς το τι του συνέβη. Επίσης, σύνδεσε την ανάστασή Του με την αποστολή της διακήρυξης του ευαγγελίου σε όλα τα έθνη.

Παρά τις ισχυρές ενδείξεις για του Ποιος ήταν, ο Ιησούς πάντοτε έστρεψε την προσοχή των ακολούθων Του στο Λόγο του Θεού. Εξάλλου, χωρίς τον Λόγο του Θεού πώς θα ξέραμε την κλήση και την αποστολή μας να κηρύξουμε το ευαγγέλιο στον κόσμο; Πώς θα ξέραμε ποιο είναι το ευαγγέλιο; Η Αγία Γραφή λοιπόν έχει τον ίδιο βασικό ρόλο σήμερα, με την εποχή του Ιησού και των μαθητών Του.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο χρόνο αφιερώνεται στη μελέτη της Αγίας Γραφής; Πώς επηρεάζει τη ζωή, τις επιλογές, και τη συμπεριφορά σας στους άλλους;

Περαιτέρω μελέτη:

«Η σπουδαιότητα του θανάτου του Χριστού φάνηκε σε αγίους και αγγέλους. Οι έκπτωτοι άνθρωποι δεν μπορούν να κατοικήσουν στον παράδεισο του Θεού χωρίς τον Αμνό τον εσφαγμένο από καταβολής κόσμου. Δεν πρέπει λοιπόν να εξυψώσουμε το σταυρό του Χριστού; Οι άγγελοι απονεύουν την τιμή και τη δόξα στον Χριστό, γιατί ακόμη και εκείνοι δεν είναι ασφαλείς παρά μόνο όταν κοιτάζουν τις θλίψεις του Υιού του Θεού. Ο Σταυρός προστατεύει τους αγγέλους του ουρανού από την αποστασία. Χωρίς τον Σταυρό δεν είναι περισσότερο ασφαλείς ενάντια στο κακό από ό,τι οι άγγελοι πριν την πτώση του Σατανά. Η αγγελική τελειότητα απέτυχε στον ουρανό. Η ανθρώπινη τελειότητα απέτυχε στην Εδέμ, στον παράδεισο της ευτυχίας. Όλοι όσοι επιθυμούν την ασφάλεια του ουρανού ή της γης πρέπει να έχουν το βλέμμα στον Αμνό του Θεού.» E. Χουάιτ, *The SDA Bible Commentary*, τομ. 5, σ. 1132.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ως Χριστιανοί πρέπει να ζούμε με πίστη, να πιστεύουμε δηλαδή σε κάτι που ούτε είδαμε και ούτε μπορούμε να αποδείξουμε εντελώς. Φυσικά, αυτό είναι κάτι που οι άνθρωποι το κάνουν συνεχώς και ιδιαίτερα στον χώρο της επιστήμης. Για παράδειγμα, κάποιος επιστήμονας έγραψε: «Τελικά, έχουμε άμεσες ενδείξεις για πολύ λίγα πράγματα στα οποία πιστεύουμε.» Richard DeWitt, *Worldviews: An Introduction to the History and Philosophy of Science*, second edition, σ. 15. Ωστόσο, εμείς έχουμε πολλές αξιόπιστες ενδείξεις, γι' αυτά που πιστεύουμε. Στα πλαίσια της Μεγάλης Αποστολής, προσέξτε τα λόγια του Ιησού: «Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος» (Ματθ. 24/κδ' 14). Σκεφθείτε λίγο την εποχή που ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια. Πόσοι ήταν οι ακόλουθοί Του; Πόσοι ήταν εκείνοι που Τον πίστευαν και είχαν καταλάβει το Ποιος ήταν και ποιο ήταν το έργο Του; Σκεφθείτε επίσης όλες τις αντιδράσεις που αντιμετώπισε για χρόνια η πρώτη εκκλησία στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Δεδομένου όλων αυτών, αναφερθείτε στο πόσο ακριβής ήταν η πρόβλεψη του Ιησού και πώς αυτό πρέπει να μας βοηθά να εμπιστευόμαστε τον Λόγο του Θεού.

2. Μείνετε στο παραπάνω απόσπασμα της E. Χουάιτ. Πώς μας βοηθάει να καταλάβουμε την παγκόσμια διάσταση του ζητήματος της αμαρτίας; Ακόμη και οι άγγελοι είναι ασφαλείς μόνο όταν κοιτάζουν στον Ιησού. Τι σημαίνει αυτό;